

ESCOLTAR AMB L'OÏDA DEL COR

L'Església celebra, avui diumenge, 29 de maig, solemnitat de l'Ascensió del Senyor, la Jornada Mundial de les Comunicacions Socials, enguany la 56a edició. Es tracta d'una commemoració que convida a reflexionar sobre la importància de la comunicació en les nostres vides, en la nostra societat, així com en el si de l'Església. Al capdavant, és quelcom ben essencial en la missió del cristià, ja que la paraula «Evangeli» significa precisament la «Bona Notícia», i aquesta troba el seu sentit quan és comunicada. «Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat» (Mt 16, 15), afirma Jesús en les darreres paraules als seus deixebles. Comunicar, doncs, forma part de l'ADN de l'Església, i és per això que cada 24 de gener, en el marc de la festa de Sant Francesc de Sales –patró dels periodistes i escriptors– es fa públic un missatge del Papa de cara a la jornada mundial que avui celebrem.

«Ecoltar amb l'oïda del cor» és el lema del missatge d'enguany. Se'ns proposa quelcom que pot sonar bastant a contracorrent en una societat com la nostra: una comunicació que impliqui una escolta activa, però no només això, sinó des del més profund i íntim, des del cor. Perquè certament vivim molt acostumats –sigui a través de les nostres converses o a través dels mitjans de comunicació– a paraules buides i a pretesos diàlegs –al capdavant, veritables monòlegs– que es troben ben allunyats de les preocupacions reals de l'altre. Cal recuperar el sentit

més autèntic de la comunicació, que es basa en l'escolta del germà i que genera vincle: «En la veritable comunicació – diu el Papa– tant el tu com el jo estan en sortida, tendeixen l'un cap a l'altre».

Hi ha una cèlebre frase que ens recorda que tenim dues orelles i una boca, justament per escoltar més i parlar menys. Quantes vegades un silenci a temps ens estalviaria més d'un mal de cap! Un silenci que ens pot obrir les portes a aprendre de nou a saber-nos escoltar correctament a nosaltres mateixos, escoltar als altres i a Déu. En aquest sentit, el papa Francesc recorda que l'escolta està «essencialment lligada a la relació dialògica entre Déu i la humanitat» i posa d'exemple les paraules inicials del primer manament de

la Torà, «Shema' Israel» («Escolta Israel») i les de sant Pau quan afirma que «la fe prové de l'escolta» (Rm 10, 17). Per tant, segueix Francesc: «Dels cinc sentits, sembla que el privilegiat per Déu és precisament l'oïda, potser perquè és menys invasiva, més discreta que la vista i, per tant, deixa l'ésser humà més lliure».

Saber escoltar és ben necessari en la nostra vida quotidiana. Ho experimentem sovint. De l'escolta en neix comprensió, empatia, diàleg, entesa... estima. I certament, qui estima, escolta. La comunicació entesa en aquest sentit profund pot esdevenir, alhora, generadora d'una humanitat més fraterna. L'escolta amb l'oïda del cor es converteix, en definitiva, en una crida a l'esperança per a un món millor.

Primera Lectura

Lectura dels Fets dels Apòstols, 1, 1-11

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del Regne de Déu.

Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant». Els qui es trobaven units li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?». Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra». Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel».

Segona Lectura

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes, 1, 17-23

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'un comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell. Li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants; que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en nosaltres, els creients: vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obra quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt del cel, per damunt de tots els governants i dels que tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, el que té en totes les coses la seva plenitud.

L'EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc, 24, 46-53

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt». Després se'ls endugué fora, fins a prop de Betània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

Som testimonis...

Viure la fe cristiana és ser testimoni de l'estil de vida de Jesús. De la proximitat, de la compassió, de la tendresa envers les persones i mostrar-hi en cada moment la presència de Déu en la seva vida! És caminar al costat de les persones com a bon samarità i no com a jutge inquisidor. És en silenci donar la mà i restar al costat davant del dolor, el sofriment i la mort... simplement acompanyant i sentint-nos acompanyats!

Com a cristians som cridats a ser persones d'horitzons llargs, de mirar en perspectiva més enllà del melic de cadascú per veure el que tenim al davant, amb una mirada àmplia i de futur, de vida i amor a les persones, per ajudar, estimar i perdonar. Servei i donació personal van sempre de la mà, com a nucli essencial del viure cristià. No ho podem pas oblidar! Som testimonis...

Jordi Reixach i Masachs

SALM 36

*R. Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.*

O bé: Al-leluia.

**Aplaudiu, poble de tot el món,
Aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim, el terrible.
Rei de reis a tot el món.**

**Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei.**

**Que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.
Déu regna sobre les nacions,
Déu seu al tron sagrat.**

Fotos: Àngel Almazan

66è aniversari de la mort de Magdalena Aulina

L'església de Santa Maria dels Turers de Banyoles va acollir, el dissabte 14 de maig, la missa del 66è aniversari de la mort de la Serventa de Déu Magdalena Aulina, fundadora de l'Institut Secular de les Operàries Parroquials i filla de Banyoles. Va ser presidida per l'arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Tarraconense, Joan Planellas, qui va destacar la figura d'Aulina com a dona avançada al seu temps i pionera de la vocació laical. En la seva homília, Planellas va posar de relleu la proposta d'Aulina, que «trencava unes determinades maneres de ser i de viure la consagració baptismal en la vida de l'Església i, per aquest fet, també ho feia de determinats "estàndars" eclesials del moment, agreujats per la precarietat de la postguerra i per la situació social i política dels anys 50 del segle passat». «Parlar avui del laicat, en ple procés sinodal, és pensar en la centralitat de la vocació universal a la santedat i en la vocació particular que neix del baptisme», va assenyalar també.

Oriol Jara raona l'existència de Déu a Olot

L'escriptor i guionista Oriol Jara fou convidat per l'Associació d'Amics de Sant Esteve i el Santuari del Tura d'Olot a mantenir una conversa, el dijous 12 de maig, amb el paborde del santuari Jordi Rabat sota el títol de «Keep Calm, Déu existeix». Jara ha estat protagonista aquest Sant Jordi gràcies al seu llibre *Deu raons per creure en Déu* (ed. Albada), que va ser, precisament, el més venut a la llibreria diocesana Casa Carles de Girona.

L'escriptor es mostrà contundent al llarg de l'acte, celebrat a l'Espai Cràter, en afirmar l'existència de Déu ja sigui des de l'aspecte científic o històric. Definí la Bíblia com un llibre coherent des de l'Antic Testament fins al Nou, malgrat haver estat escrit per una quarantena d'autors que no es contradueixen entre ells. Defensà l'autenticitat històrica de la mort de Jesús, considerant-la com l'esdeveniment de la història antiga més ben documentat que hi ha. Ho comparà amb la Guerra de les Gàl·lies (s. I aC), de la qual tothom no dubta que ha existit i de la qual només hi ha un document, escrit més de mil anys després que succeís. En canvi, de Jesús existeixen cinc mil manuscrits originals redactats entre els anys 70 i el 250.

Destacà també la importància del fet que les primeres persones que vieren la resurrecció de Jesús fossin dones. Segons Jara, és un aspecte a tenir en compte quan en l'antiga societat jueva les dones no eren vàlides per donar testimoni. «Si t'inventes la resurrecció de Jesús mai poses de cap manera les dones com a testimonis de la resurrecció, perquè per al món jueu, invalides automàticament la resurrecció», va sentenciar.

— DIUMENGE, 29 DE MAIG

Romeria del poble de Crespià. Al santuari de la Mare de Déu del Mont.

Cloenda de la fase diocesana del Sínode a la Catedral de Girona. A les 5 de la tarda, presentació de la síntesi amb les aportacions diocesanes. A les 6 de la tarda, missa de cloenda. Les portes s'obriran a les 4 de la tarda, amb entrada lliure al Tresor de la Catedral per a tothom qui ho desitgi.

— DIJOURS, 2 DE JUNY

Cloenda del curs de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona.

A les 6 de la tarda, celebració de la Paraula a l'església de Sant Martí del Seminari Diocesà. A dos quarts de 7 de la tarda, conferència «El bisbe Francesc, renovador de la mirada eclesial al patrimoni», a càrrec de Mn. Josep M. Riba i Farrés, director del SIPCAS (Secretariat Interdiocesà de Promoció i Custòdia de l'Art Sacre).

— DISSABTE, 4 DE JUNY

Aplec de Sant Onofre a Palau-saverdera. A dos quarts de 12 del migdia, missa a l'ermita.

Vetlla de Pentecosta de les parròquies de Figueres. A les 8 del vespre a l'església de la Sagrada Família.

Recés «Escoltar-nos, escoltar-Lo». Al Centre Mariàpolis Loreto de Castell d'Aro. Més informació: 669 48 63 87. Organitza: Moviment dels Focolars.

Romeria de l'Arxiprestat de l'Alt Fluvià – Olot. Al santuari de la Mare de Déu del Mont.

— DIUMENGE, 5 DE JUNY

Romeria dels pobles de Cabanelles, Queixàs, Sant Martí Sasserres i Vilademires. Al santuari de la Mare de Déu del Mont.

Romeria dels pobles de Boadella i les Escaules. Al santuari de la Mare de la Salut de Terrades. A les 12 del migdia, missa.

Diumenge de l'Ascensió del Senyor, 29 de maig 2022. St. Màxim, (+ 346), bisbe. Sta. Bona (+ 1207), pelegrina. **Lectures:** Ac 1, 1-11 / Sl 46 / Ef 1, 17-23 (o bé: He 9, 24-28; 10, 19-23) / Lc 24, 46-53.

Dilluns, 30. St. Ferran (+ 1221), rei de Castella i Lleó. Sta. Joana d'Arc (+ 1431), donzella màrtir. Patrona de França. Bt. Pere Tarrés (+ 1950), nascut a Manresa, metge i prevere. **Lectures:** Ac 19, 1-8 / Sl 67 / Jo 16, 29-33.

Dimarts, 31. La Visitació de la Mare de Déu. Venerada al convent dels pares caputxins d'Arenys de Mar. Mare de Déu del Bon Viatge. St. Ponç de Girona (+ 304), màrtir, primer bisbe de Girona i nascut a Fontajau segons la tradició. **Lectures:** So 3, 14-18 (o bé: Rm 12, 9-16a) / Sl, Is 12, 2-3.4bcd.5-6 / Lc 1, 39-56.

Dimecres, 1 de juny. St. Justí (+ 165), màrtir a Roma. St. Ennec (Iñigo) d'Oña (+ 1060), abat. Sta. Laura (s. IV), verge i màrtir. **Lectures:** Ac 20, 28-38 / Sl 67 / Jo 17, 11b-19.

Dijous, 2. Els sants quatre màrtirs de Girona: Germà, Paulí, Just i Sici (s. III), patrons dels constructors, arquitectes i paletes de Girona. Sta. Blandina (s. II), verge i màrtir. **Lectures:** Ac 22, 30; 23, 6-11 / Sl 15 / Jo 17, 20-26.

Divendres, 3. St. Carles Luanga i companys màrtirs a Uganda (+ 1885). Sta. Clotilde (+ 545), reina. **Lectures:** Ac 25, 13-21 / Sl 102 / Jo 21, 15-19.

Dissabte, 4. Stes. Noemí i Rut (s. XII aC), personatges de l'Antic Testament. **Lectures:** Ac 28, 16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21, 20-25. A la missa del dissabte al vespre: Gn 11, 1-9 (o bé: Ex 19, 3-8a.16-20b – o bé: Ez 37, 1-14; o bé: Jl 2, 28-32) / Sl 103 / Rm 8, 22-27 / Jo 7, 37-39.

Litúrgia de les Hores. Diumenge, de la solemnitat. *Te Deum.* Dilluns i dijous, de la fèria o de la memòria. Dimarts, de la festa, *Te Deum.* Dimecres i divendres, del propi. Dissabte, pròpia del dissabte.

Cloenda de la fase diocesana del Sínode Bisbat de Girona

- Diumenge, 29 de maig de 2022
- Catedral de Girona
- 16 h Entrada lliure al Tresor
- 17 h Presentació síntesi diocesana
- 18 h Eucaristia

Per una Església sinodal
comunió | participació | missió

www.bisbatgirona.cat/sinode

APUNTS

«Siguem perfum de vida i esperança», lema del recés per a catequistes

L'educador social, antropòleg i coach Miquel Moré Mateu va ser l'encarregat de dirigir el darrer recés per a catequistes de la diòcesi. Sota el lema «Siguem perfum de vida i esperança», Moré va convidar als assistents a pregar fent una mirada al món per deixar-se interpel·lar per la veu de Déu, «adonant-nos que no estem sols, que el Senyor ens acompanya, acull i perdona en el desert de la mateixa vida». A partir de la imatge del perfum i l'olor que desprèn va elogiar la tasca dels catequistes i els va fer notar que la Paraula de Déu està impregnada de perfum: olors que ens recorden moments importants viscuts -d'agraïment i amor (salm 45)-, de comunió intensa (Lc 7,36; Jn 12), de respecte a la tradició (Jn 19,40)... «Estem cridats a escampar la llavor, a perfumar en l'entorn on vivim amb perfum de fraternitat, de forma natural com Jesús, de solidaritat sense posar etiquetes», va assenyalar també, i va afegir que «on hi ha persones que segueixen Jesús tot s'impregna d'olor a casa i a família».

La reactivació de les parròquies i el treball sinodal, a la reunió dels arxiprestes

La Casa Santa Elena de Solius va acollir, a inicis de maig, una nova reunió dels arxiprestes de la diòcesi. Es va iniciar amb la pregària inicial i amb la intervenció de l'administrador diocesà, Mn. Lluís Suñer. Cada arxipreste va explicar com s'està vivint el moment actual de postpandèmia i quins camins de reactivació s'han anat trobant. Si bé es va constatar una davallada en la participació en les celebracions litúrgiques i la manca de relleu en alguns serveis, es va remarcar l'optimisme i l'esperança que s'ha generat gràcies als treballs sinodals. També es va presentar la síntesi diocesana del Sínode i es va informar sobre qüestions econòmiques i de comunicació.

